

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าถึงใจ การยอมรับ และความสอดคล้องในตนเองของกลุ่มสมรสกับความสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นชายหรือหญิงที่มีสถานภาพสมรสและอยู่ร่วมกันกับคู่สมรสของตน โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับกลางถึงดี อายุระหว่าง 25-40 ปี จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดสัมพันธภาพ BLRI (The Barrett-Lennard Relationship Inventory) ฉบับภาษาไทย และแบบวัดความสุข สมมติฐานในการวิจัย คือการเข้าถึงใจ การยอมรับ และความสอดคล้องในตนเองของกลุ่มสมรสมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสุข

ผลการวิจัยพบว่า สมมติฐานการวิจัยได้รับการยอมรับ กล่าวคือ การเข้าถึงใจ การยอมรับ และความสอดคล้องในตนเองของกลุ่มสมรสมีความสัมพันธ์กับความสุข โดยมีความสัมพันธ์แบบแปรผันตามหรือแบบทิศทางเดียวกัน (ค่าเป็นบวก) ($r = .750, p < .01$ $r = .639, p < .01$ และ $r = .676, p < .01$ ตามลำดับ)

ABSTRACT

This research aims to investigate the relationship between empathy, regard and self congruence of married couples and happiness. The data were collected from 200 cases study of married males and married females aged between 25-40 years old focusing on ones who spend their lives with their own couples and have a fair to well- financial status.

The data of this study were gathered by the completion of questionnaire that is divided into 3 parts: the first section inquires about private data, the second section is based on the Thai version of BLRI (The Barrett-Lennard Relationship Inventory) and the last part is concerned about happiness evaluation (The Oxford Happiness Questionnaire). The hypothesis of this research was empathy, regard and self congruence of married couples are positively related with happiness.

The results of the analysis showed that the hypothesis was accepted; meaning that empathy, regard and self congruence of married couples are positively related with happiness as follows ($r = .750, p < .01$ $r = .639, p < .01$ and $r = .676, p < .01$)